Dziennik Urzędowy

OBWODU JĘDRZEJOWSKIEGO.

Nr. 35. Jędrzejów, dnia 10. grudnia 1916.

1.

Ogłoszenie.

Uznając wzorowe i lojalne zachowanie się mieszkańców obszaru należącego do Wojskowej Jeneralnej Gubernii Lubelskiej wobec c. i k. wojska i urzędów i aby utrwalić w pamięci historyczną dla całego Narodu Polskiego ważność dnia 5. listopada, wydałem rozkaz, aby wszystkim sądownie i w drodze administracyjnej skazanym, **którzy na łaskę zasłużyli**, karę całkowicie albo częściowo darować.

Karol Kuk m. p., zbrojmistrz polny.

M. J. Präs № 15.832—16.

2.

Utworzenie Rady Stanu w Królestwie Polskiem, w drodze wspólnego rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatora i cesarsko-niemieckiego Jenerał-Gubernatora.

Rozporządzenie c. i k. Naczelnego Wodza armii z 6. grudnia 1916 Nr. 73.

(Dz. rozp. Część XXX).

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa i na podstawie osobnego Najwyższego upoważnienia Jego ces. i król Apostolskiej Mości, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających admini-

stracyj wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany) co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Jenerał-Gubernatora w Lublinie, aby, powołując się na Najwyższy rozkaz Jego ces. i król. Apostolskiej Mości oraz Jego ces. Mości Cesarza Niemieckiego, wydał wspólnie z cesarsko-niemieckim Jenerał-Gubernatorem załączone rozporządzenie, dotyczące tymczasowej Rady Stanu w Królestwie Polskiem.

Artukuł II.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiąże Fryderyk,
marszałek polny w. r.

3.

Tymczasowa Rada Stanu w Królestwie Polskiem.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z 6. grudnia 1916. Nr. 120. (Dz. rozp. Jenerałgubernatorstwa Część XIX.)

Z najwyższego rozkazu Jego Cesarskiej Mości Cesarza Austryi i Apostolskiego Króla Węgier i Jego Cesarskiej Mości Cesarza Niemieckiego zarządza się, co następuje:

§ 1.

Do czasu ustanowienia Rady Stanu w Królestwie Polskiem na podstawie postępowania wyborczego, które będzie przedmiotem odrębnego porozumienia, tworzy się tymczasową Radę Stanu z siedzibą w Warszawie.

Ta Rada Stanu składa się z dwudziestu pięciu członków, którzy obeznani są z życzeniami i interesami narodu i mocą swego stanowiska powołani do reprezentowania wszystkich ziem i wszelkich kół zawodowych w obrębie obu Jenerał - Gubernatorstw. Piętnastu członków powołanych będzie z niemieckiego, dziesięciu z austryacko - węgierskiego obszaru administracyjnego.

§ 2.

Członkowie tej Rady Stanu powołani zostają na podstawie Najwyższego rozkazu Jego Cesarskiej Mości Cesarza Austryi i Apostolskiego Króla Węgier i Jego Cesarskiej Mości Cesarza Niemieckiego wspólnym reskryptem obu Jenerał-Gubernatorów.

W razie ubytku członka Rady Stanu powołany będzie inny w myśl powyższych przepisów.

§ 3.

Każdy z Jenerał-Gubernatorów wysyła do Rady Stanu jednego komisarza rządowego i dwóch zastępców. Każdy Jenerał-Gubernator może dla uzyskania oświadczeń lub udzielenia wyjaśnień wysłać wedle potrzeby innych jeszcze przedstawicieli na posiedzenia Rady Stanu.

Komisarze rządowi i inni przedstawiciele muszą każdej chwili być wysłuchani.

§ 4.

Rada Stanu zbiera się za pierwszym razem na zaproszenie obu komisarzy rządowych i wybiera ze swego grona bezwzględną większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę.

Przewodniczącemu przysługuje tytuł Marszałka Koronnego.

§ 5.

Dalsze posiedzenia Rady Stanu zwołuje Marszałek Koronny.

Posiedzenie musi się odbyć, jeżeli żąda tego jeden z komisarzy rządowych lub większość członków Rady Stanu.

§ 6.

Rada Stanu uchwala swój regulamin, w szczególności zaś wybiera wydział wykonawczy.

Rada Stanu urzęduje w języku polskim. Organa władz okupacyjnych mają prawo posługiwać się językiem niemieckim.

Posiedzenia Rady Stanu odbywają się z wykluczeniem jawności.

§ 7.

We wszystkich sprawach prawodawczych, w których obie administracye wspólnie lub jedna z nich zwrócą się do Rady Stanu, winna jest Rada Stanu wydać swoją opinię.

Rada Stanu jest powołana do współdzia-

łania przy tworzeniu dalszych urządzeń państwowych w Królestwie Polskiem.

W tym celu ma Rada Stanu:

a) wypracować projekty rozporządzeń, ustanawiających wspólne przedstawicielstwo części Królestwa Polskiego, administrowanych przez Monarchię Austryacko-Węgierską i Rzeszę Niemiecką.

b) przygotować urządzenie polskiej administracyi państwowej.

Nadto ma Rada Stanu:

1. przedstawiać z własnej inicyatywy wnioski i projekty w sprawach krajowych,

2. w tworzeniu wojska polskiego współdziałać z naczelnym komendantem wojskowym mocarstw sprzymierzonych, któremu powierzono to zadanie.

3. uchwalać postanowienia w sprawie usunięcia szkód wojennych i gospodarczego ożywienia kraju, a potrzebne ku temu środki asygnować z kredytów oddanych sobie do dyspozycyi przez obie administracye lub też uzyskać je przez ustanowienie dodatków do podatków bezpośrednich albo przez zaciąganie pożyczek.

Uchwały powzięte w myśl punktu 3. po wyrażeniu zgody na nie tej administracyi, do której obszaru się odnoszą, mają być przez tę administracyę wprowadzone w życie w drodze rozporządzenia.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Jenerał-Gubernator:
KUK.

Jenerał-Gubernator:
von BESELER.

4.

Przepisy dotyczące dobrowolnego wstępowania do wojska polskiego.

(Dz. rozp. Jenerałgubernatorstwa Część XVII).

1. Termin i miejsce zgłoszenia.

Od dnia 22. listopada będą u wszystkich wójtów Generał - Gubernatorstwa Lubelskiego wyłożone listy dla osób, które chcą dobrowolnie zgłosić się do wojska polskiego. We większych miejscowościach i miastach urządza się wedle potrzeby osobne biura zgłoszeń. Komendanci obwodów podadzą termin i miejsce otwarcia tych biór za pomocą ogłoszeń.

Zgłaszanie ma się odbywać o ile możności u wójta (w biurze zgłoszeń) tej gminy, w której dany ochotnik mieszka.

2. Przepisy dotyczące wieku.

Do listy zgłoszeń mogą się zapisywać wszyscy Polacy bez względu na język i wyznanie, mieszkający na terytoryum oswobodzonem przez zjednoczone wojska państw centralnych, o ile w ciągu roku, w którym się zgłaszają kończą najmniej ośmnaście a najwyżej czterdzieści pięć lat życia. Jeżeliby ochotnik ze względu na swe wykształcenie i stanowisko społeczne nadawał się do zajęcia w przyszłości stanowiska oficera, wówczas można przesunąć granicę wieku aż do ukończonego pięćdziesiątego roku życia.

3. Wykluczeni od wstąpienia.

Do wojska polskiego nie będą przyjmowani ci, którzy byli karani pozbawieniem wolności lub czci za takie przestępstwa i zbrodnie, które ich czynią niegodnymi przyjęcia. Do tej kategoryi nie będzie się jednak z reguły zaliczać przestępstw politycznych.

4. Wymagane dokumenta.

Celem wciągnięcia na listę zgłoszeń, należy przynieść o ile możności swój paszport metrykę urodzenia lub chrztu, oraz świadectwa szkolne.

Reflektujący na stanowiska oficerów lub podoficerów mają przedłożyć świadectwa szkolne w otwartej kopercie z następującym napisem:

1. Dokumenta (imię i nazwisko właściciela.

2. Miejsce zamieszkania i ulica.

3. Powiat.

4. Miejsce i bliższe określenie biura zgłoszeń.

5. Numer listy ochotników.

Rubryki pod 4. i 5. będą wypełnione dopiero przy zgłoszeniu. Ponadto należy dołączyć opatrzoną takim samym napisem kartkę,

która na odwrotnej stronie ma zawierać spis przedłożonych dokumentów.

Gotowe koperty i kartki można otrzymać bezpłatnie u każdej miejscowej Władzy wojskowej lub cywilnej. Wszystkie Władze mają polecenie udzielać potrzebnych wyjaśnień i pomocy w każdym kierunku. W razie niemożności dostarczenia dokumentów do dnia zgłoszenia, można je dodatkowo w ten sam sposób złożyć u wójta albo w biurze zgłoszeń, gdzie dokonano zgłoszenia.

5. Wybór rodzaju broni.

Na razie tworzy się następujące rodzaje broni:

Piechota z oddziałami karabinów maszynowych;

Jazda;

Oddziały sanitarne;

Tabory.

Każdemu ochotnikowi wolno prosić o wpisanie do listy zgłoszeń dla jednego z po wyższych rodzajów broni.

Ochotnicy jazdy, oddziałów sanitarnych, oraz taborów mają przy wstąpieniu przyprowadzić o ile możności własnego konia, za którego po poprzedniem oszacowaniu wypłaci się zaraz wynagrodzenie.

O ostatecznem przydzieleniu do jednego z powyższych rodzajów broni, rozstrzyga Generał-Gubernatorstwo Warszawskie na podstawie wyniku badania lekarskiego, oraz stosownie do zapotrzebowania.

6. Obowiązki po zgłoszeniu się.

Przy zgłoszeniu dostaną ochotnicy t. zw. „poświadczenie zgłoszenia“ zaopatrzone numerem, pod którym są zapisani w liście zgłoszeń. To poświadczenie należy wkleić po ostatniej stronie paszportu lub też w inny sposób starannie przechować. Od dnia zgłoszenia się ochotnicy muszą być gotowi każdej chwili do stawienia się celem zbadania przez lekarza wojskowego, a w razie uznania ich za zdatnych do służby, do natychmiastowego powołania pod broń. Aż do tej chwili mają oni o każdej zmianie mieszkania i miejsca pobytu donieść najdalej do pięciu dni ustnie lub listownie temu wójtowi lub biuru, w którem podjęli poświadczenie zgłoszenia, podając przytem dokładny nowy adres. Takie same zawiadomienie podać należy do wójta (miejscowej władzy policyjnej) nowego miejsca zamieszkania.

7. Badanie lekarskie.

Dzień i miejsce badania lekarskiego będą osobno podane do wiadomości. Przedstawienie ochotników do zbadania powinno się o ile możności odbywać zbiorowo według miejscowości albo gmin i to przez wójtów lub miejscowe organa policyi, które otrzymają w tej mierze bliższe objaśnienia. Ochotnikom przyzna się w razie potrzeby bezpłatny przejazd, tudzież mieszkanie i utrzymanie w miejscu badania lekarskiego. Ponadto otrzyma każdy ochotnik 2 korony dziennie, jako wynagrodzenie za utratę zarobku.

8. Powołanie ochotników zdolnych do służby.

Kto przy zbadaniu zostanie uznany za zdolnego do służby otrzyma t. zw. „świadectwo przyjęcia i odpowiedni dopisek w paszporcie, lub w innym dokumencie stwierdzającym tożsamość osoby. Po zbadaniu lekarskiem ochotnik albo zaraz będzie wcielony do służby przy odnośnej formacyi wojskowej, albo też otrzyma tymczasowy urlop. W tym drugim wypadku otrzyma nowozaciężny powołanie pod broń zapomocą „karty powoławczej“, którą należy wraz z paszportem i świadectwem przyjęcia przynieść do swojego oddziału, jako dokumenta legitymacyjne.

9. Przepisy obowiązujące nowozaciężnych, którzy otrzymali „świadectwo przyjęcia.“

Kto przyjął świadectwo przyjęcia, ten temsamem należy do wojska polskiego i pozostaje od tej chwili począwszy aż do zawarcia pokoju do dyspozycyi władz wojskowych, i może być przez nie uwolniony jedynie w drodze „postępowania zwalniającego“. Jeżeli nowozaciężny, który przyjął świadectwo przyjęcia, uchyli się od stawiennictwa do swego oddziału, staje się winnym dezercyi. To też aż do dnia wezwania go za pomocą karty powoławczej, ma w razie zmiany mieszkania lub miejsca pobytu postąpić w ten sam sposób, jak po wpisaniu na listę zgłoszeń (patrz punkt 6).

10. Zwrot kosztów.

Każdemu nowozaciężnemu, który otrzymał „świadectwo przyjęcia“ należy się przy wstąpieniu kwota 40 koron na pokrycie drobnych nadzwyczajnych wydatków w pierwszych dniach służby. Kto po zbadaniu lekarskiem zostanie odesłany tymczasowo na urlop, otrzyma zaraz 20 K resztę zaś w dniu wstąpienia do czynnej służby przy swoim oddziale.

11. Zwalnianie zupełnie lub czasowo niezdolnych do służby.

Zupełnie lub czasowo niezdolny do służby ochotnik, otrzyma odpowiednią uwagę w pasz-

porcie lub w innym dokumencie tożsamości osoby. Czasowo niezdolni do służby mogą po upływie oznaczonego czasu zgłosić się ponownie.

12. Narodowe i prawno-państwowe stanowisko ochotników.

Ażeby armii polskiej zapewnić według prawa międzynarodowego uznanie, jako „wojsko państwa prowadzącego wojnę“ musi ona —o ile chodzi o naczelne kierownictwo i stosunki prawne — być tymczasowo przyłączoną do wojska niemieckiego.

Co do poborów, żołdu, utrzymania, wyekwipowania, rent inwalidów, opieki nad rodzinami i osieroconymi, przysługują żołnierzowi ochotniczego wojska polskiego te same prawa i przywileje, co i żołnierzom armii niemieckiej.

13. Mundury, sztandary (chorągwie).

Polskie wojsko otrzymuje mundury z polskiemi narodowemi odznakami. W chorągwiach i sztandarach wojska polskiego odżyją znów staropolskie znaki z białym orłem w czerwonem polu.

14. Prawne uregulowanie stosunków wojskowych

nastąpi osobno.

C. i k. Jenerał-Gubernator:
Karol Kuk.

C. i k. Komendant obwodowy
EMIL HOFSASS,
Jenerałmajor w. r.

Druk. Z. Mordkowicz, Jędrzejów.

porcie lub w innym dokumencie tożsamości osoby. Czasowo niezdolni do służby mogą po upływie oznaczonego czasu zgłosić się ponownie.

12. Narodowe i prawno państwowe stanowisko ochotników.

Ażeby armii polskiej zapewnić według prawa międzynarodowego uznanie, jako wojsko państwa prowadzącego wojnę, musi ono — o ile chodzi o naczelne kierownictwo i stosunki prawne — być tymczasowo przyłączone do wojska niemieckiego.

Co do poborów, żołdu, uzbrojenia, wyekwipowania, rent inwalidów, opieki nad rodzinami i osieroconymi, przysługują żołnierzowi ochotniczego wojska polskiego te same prawa i przywileje, co i żołnierzom armii niemieckiej.

13. Mundury, sztandary (chorągwie).

Polskie wojsko otrzymuje mundury z polskiemi narodowemi odznakami. W chorągwiach i sztandarach wojska polskiego odżyją znów staropolskie znaki z białym orłem w czerwonem polu.

14. Prawne uregulowanie stosunków wojskowych

nastąpi osobno.

C. i k. Jenerał-Gubernator

Karol Kuk.

C. i k. Komendant obwodowy

EMIL HOFSASS,

Jeneralmajor w. r.